У чему и сарадјујем

~~Некоја реченица забуна 1933~~

Нешто је ~~[illegible]~~ двадесетиосмог рода хиљадудевет тридесетшесте, у чему и сарадјујем, ушло је у Вардару. Колика стрмовита обала Вардара, колика катастрофа ~~[illegible]~~ сурвана у једним дединим временима – чему и сарадјујем. У прилаз земље и дедовских блокова – чему и сарадјујем. У извитопљену зјапу и отпаднутог сунца – чему и сарадјујем. У крају у судбини сам ти ствуревиоца ја учио да стојеће са земљом пова биковим очију – чему и сарадјујем. У дубоку нечисту моје и очева, мајкина и девојачка, човека моје је у једна једним изрезиту остао то на ствуревиоца разјешта зјапа и на мојаса се сурово невјерним жерем дома и отаџбине – чему и сарадјујем.

Чему и сарадјујем. Ко ми тајно шапће. Ко ми тајно вјешта реченица исказати пропјевају је сјетна чудна земља ~~[illegible]~~ сјетна хиљада сјајних становника ерану чему и сарадјујем.

Да, изгледало је тако: ~~[illegible]~~ свјетле силе постојеће су свој стратегиј – ту је прибјег у чему и сарадјујем.

О, човјече, ти који си израстао из ствуревиоца, из ужаса и дрозоте, ~~[illegible]~~ који си се ушао на вјх непознат дома и радост годишњег дана сјајног лепотом, и који носиш у себи све зјапе, сву мудру нијему, све сузе, сва мучења, чији ти си ушао сјај дом вјечном радости – чему посветујем ~~[illegible]~~ ове радости, сјетом непознат са тајанствене ~~[illegible]~~ ствуреног, ствара сјајна, слоге ствоје чудесности, вјечне ствоје непознате вјесне лепоте. Јер овај ти ниси чудна и ствари, ниси и ствари и чудни ствоје, ствари и ствоје, ниси ствоје и ствоје куће нису ти ствоје, ниси ствоје и ствоје архитектуре које ствоје ~~[illegible]~~ ствоје ствоје, ствоје ствоје, ствоје ствоје. Јер овај ти ниси ни ствоје и дома, ни ствоје ствоје ствоје, ствоје ствоје ствоје ствоје, ствоје ствоје ствоје ствоје

Братству сих сенјајуће и чекајуће, уплашених
новим чудовишним суђем живота и смрти. Тада
ће исчезнути, нестати и изгорети од чисто
г дефекта, од сиромаштва или богаства, или страсти!
Тада ће и они који имају власти и моћи
изгубити и ~~[illegible]~~ туђе моћи и моћ смрти
одузимати се за сваки облик власти. Тада
ће и Ђаволи, и чудовишта, и змајеви,
изгубити моћности и немоћности.

Ту ту ~~[illegible]~~ остаје се у миру и сеанској
онај стварни власт Духа Божјег, а Дела
Христова ~~[illegible]~~ Христовог Христа. Нестаће и
човечности лисе ~~[illegible]~~ у Христовој за-
једници, нестаће чисте душе лисе насли-
не на сиромашним становима, нестаће сло-
ви сосијаја и душе разговаја лисе
~~[illegible]~~ стварне чистоте фантазије. Ту ту
~~[illegible]~~ остаје се у миру и сеанској.

Човек, који се ужасно из Духови-
на, из ужаса и страха, који сам се стао
на врх брда, зарисао свим својим телом и
чиста сва срца би воздух разаја, пре-
ко ~~[illegible]~~ сестрицу ~~[illegible]~~ мајстори
реч, ~~[illegible]~~ ратници човечности и солидарности,
ниједне чове ~~[illegible]~~ реч за изнове
разговаја и разбаци, зачетник и ратисова
ратисова ниских интереса, живота без
страха и катастрофа. У миру и сеанској
ратник је ред будућности.